

FLOOR VERHOEVEN

WERELDKAMPIOEN ZOETWATERVISSEN

TEAM HOLLAND VIERDE, POLEN PAKT GOUD

Polen pakte het goud weg voor de neus van België dankzij een hoger vangstgewicht

Aan een kletsnat parcours aan de Lage Vaart bij Lelystad heeft Floor Verhoeven (27) medio augustus haar eerste individuele gouden plak veroverd op het WK zoetwatervissen voor dames. Nederland stond als team halverwege het kampioenschap tweede, maar eindigde uiteindelijk op de vierde plaats.

TEKST: REDACTIE > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

Na een trainingsweek met volop regen was het zomerse weer op zaterdag 21 augustus – de eerste wedstrijddag – een ware verademing voor de acht deelnemende landen. Extra fijn was dat er nauwelijks wind stond, aangezien secuur vissen bij het trainen steeds doorslaggevend was geweest. Na het startsignaal om 10:00 uur was het eerst vooral kleine vis (met name baarsjes, blikjes en blankvoortjes van gemiddeld 100 gram) die zich liet vangen. Rond het middaguur werd het drukkend warm en later in de wedstrijd kwam ook de grote vis meer los.

VEEL KLEINE VIS

Met een plek vlakbij de kop van het parcours (A3) had Floor Verhoeven weliswaar gunstig geloot, maar toch ving ook zij het eerste half uur vooral kleine vis. Pas na zo'n twee uur bracht een mooie brasem meer gewicht in het net en op het eind ving ze een serie grotere voorns. Met haar dagtotaal van 5.032 gram – goed voor bijna de helft van alle vis die Team Holland deze dag ving – won de Brabantse overtuigend haar vak én nam ze de leiding in het individueel klassement. Drieduidig wereldkampioene Anja Groot ving 2.129 gram vis en werd daarmee nipt tweede in vak B. Wél ving ze de meeste vissen van alle deelnemers (88 stuks). In het landenklassement ging Italië aan kop met vijftien punten, terwijl Nederland, België en Polen alle drie op achttien punten stonden. Met het hoogste totale gewicht aan vis ving (10.174 gram) van deze drie claimde Nederland de tweede plek.

De 'gouden' brasem van Floor Verhoeven die ze halverwege de eerste wedstrijd van het WK wist te vangen.

Floor Verhoeven maakt haar voer gereed onder toezien oog van haar vader Stefan.

TOT HET EIND SPANNEND

Op dag twee ging Floor direct weer onverstoort verder waar ze was gebleven. "Ik zat meteen weer lekker in de wedstrijd en opvallend genoeg bleef ik de hele wedstrijd vangen, zelfs toen de regen later met bakken uit de hemel viel en het dobbertje bij mijn concurrenten niet of nauwelijks bewoog." Dat ze in haar vak veruit de meeste vissen (61) ving, kon een cliffhanger niet voorkomen: twee minuten voor het eindsignaal ving haar Kroatische buurvrouw nog een grote brasem en eiste zo op de valreep de vakwinst op. Het dagtotaal van 2.100 gram vis van Floor bleek wel genoeg voor de tweede plek in haar vak en daarmee ook voor haar eerste gouden plak ooit op een WK. Als team viel Nederland met de vierde plaats nét buiten het eremetaal, vlak achter Italië dat beslag legde op het brons. Polen en België eindigden gelijk in punten, maar doordat de Poolse dames in totaal iets meer gewicht aan vis vingen kaapten zij de wereldtitel weg voor de neus van de Belgische vrouwen.

"VIERDE OOK KNAP"

Bondscoach Stefan Verhoeven was achteraf mild over het eindresultaat. "De vierde plaats op een WK in eigen land is natuurlijk licht teleurstellend, maar toch ook gewoon een knappe prestatie gezien de zeer secure visserij op dit toernooi. Vier uur lang 'pielen' met een dobbertje van 0,2 gram, een 8/00 onderlijn en een haakmaatje 22: doe het maar eens. Als alles zo enorm dicht op elkaar zit, is het ook maar net hoe het kwartje valt." Als voorbeeld noemt hij het vele drijfvuil – met name eendenkroos – dat op de tweede wedstrijddag

Vooraf
drievoudig
wereldkampioen
Anja Groot trok veel
toeschouwers

» OPLUCHTING

Organisator Sportvisserij Nederland zat lang in onzekerheid over het doorgaan van het WK Damesvissen, maar kon eind juli definitief groen licht geven voor het evenement "Dat was toch wel een kleine opluchting, want we hadden er al bijna twee jaar naar toegewerkt", aldus Piëtte van Hoorn, manager Wedstrijden bij Sportvisserij Nederland. De bond organiseerde het WK onder auspiciën van het FIPS-CIPS, de internationale overkoepelende sportbond voor wedstrijdvisserij. "Terugkijkend kan ik niet anders dan heel erg trots zijn op iedereen die zich keihard heeft ingezet om dit WK te organiseren, maar ook op Team Holland en de andere deelnemende landen voor hun flexibiliteit en aanpassingsvermogen. Het evenement zat van alle kanten uitstekend in elkaar."

De Spaanse Nuria Mallada Marco (voormalig profvoetballer van Zaragoza en de nationale ploeg) krijgt aanwijzingen van de coach.

Bondscoach Jan van Schendel coacht Kira Epping.

Na een zomerse eerste wedstrijddag kwam de regen op zondag weer met bakken uit de hemel.

» PAWEL WLAZLO (BONDSOACH POLEN)

'DE SITUATIE AAN DE LAGE VAART LIJKT OP DE VISSERIJ DIE WE IN POLEN GEWEND ZIJN'

VIZIER OP GOUD

"We reisden naar Nederland af met het vizier op goud en gedurende de trainingsweek groeide ons vertrouwen in een goed resultaat", blikt Pawel Wlazlo, bondscoach van Polen terug op het wereldkampioenschap. "De situatie aan de Lage Vaart – met weinig en vooral kleine vis – leek namelijk sterk op de taaiere visserij die we in Polen gewend zijn. Qua techniek en tactiek kwamen we dus niet voor verrassingen te staan. Bovendien hebben we een sterke ploeg met een geweldige teamspirit." Over de organisatie van het WK is Pawel zeer te spreken. "Sportvisserij Nederland had alles perfect voorbereid en ook de controleurs deden hun werk uitstekend. Mijn complimenten."

Marta Gottwald-Bialduga namens Polen aan het werk.

Spanning tijdens het wegen op de eerste wedstrijddag.

het vissen soms wel tien minuten onmogelijk maakte op bepaalde plekken. “Zelfs dat soort bijkomstigheden maken dan direct verschil in de eindstand. Met iets meer geluk hadden we wél op het podium gestaan.”

TROTS ÉN VERBAZING

Trots en verbazing vochten bij Stefan om voorrang toen hij zijn dochter goud zag pakken. “Floor is altijd met de teamprestatie bezig en vist volledig in dienst van de ploeg. Wat mij op het WK wel opviel was haar ongekende focus: ze liet zich echt door niets of niemand van de wijs brengen. Bovendien durfde ze te vissen. Ze schepte bijvoorbeeld lang niet elke vis terwijl de meeste anderen dat wel consequent deden. Zo bepaalde ze haar eigen ritme en hield ze de vaart erin. Dat is typisch Floor: als ze eenmaal op dreef is, moet je haar laten gaan. Met name op zondag viste ze de wedstrijd van haar leven.”

BELOFTEVOLLE TOEKOMST

Floor zelf zat daags na het weekend alweer op Schiphol voor haar retourvlucht naar Zwitserland, waar ze sinds enkele jaren studeert en nu promotieonderzoek doet. Telefonisch deed ze kort haar verhaal. “Ik merk dat deze hele ervaring nog even moet bezinken. Als ik het goed heb was dit mijn zesde WK ooit en individueel eindigde ik nog nooit in de top tien. Ik geloofde de uitslag ook pas toen het op papier stond. Dat we als team nipt vierde werden is zuur, maar we hebben een leuke jonge ploeg waar ook veel andere landen vol lof over spreken. Dat belooft dus nog wat voor de toekomst.”

Elk detail van de wedstrijd volgen: spannend én leerzaam!

Floor Verhoeven doet na afloop haar verhaal voor de cameraploegen van toegestroomde media.

Goudhaantje
Floor Verhoeven
op de schouders van
haar vader en Anja
Groot